

Finansloven. Den vokser Aar for Aar med Renter og Rentes Renter og er vokset op til 9 Mill. Kr. Jeg kan ikke tænke mig, at der er nogen Fare forbunden med at træffe en saadan Ordning til det Formaal, her er Tale om. Naar den ærede sidste Taler stillede i Udsigt, at Landstinget vilde rejse en Storm herimod, tror jeg, at det ærede Medlem misforstaar Landstingets Opfattelse af denne Sag. Jeg tror ikke, der er nogen Anledning for Landstinget eller nogen anden til at forfærdes over, at denne Pensionsfond ophæves eller til Dels ophæves, fordi der i Virkeligheden ingen Anledning er til at bibeholde den.

Derfor kan jeg ikke andet end sympatisere med det foreliggende Lovforslag. Den højtærede Minister har loyalt imødekommet et Ønske, der fra flere Sider og til forskellige Tider er fremsat her i Tinget om, at Staten skal slippe for at betale de store Præmier, som den maa betale hvert Aar i Assurancebidrag. Jeg behøver kun at nævne, at en saadan Institution som det kongelige Teater, saa vidt mig bekendt, betaler 40,000 Kr. aarlig i Præmie herfor. Det er meget naturligere, at Staten indkasserer den Fordel, som de andre Brandkasser have ved at have Statens Bygninger i deres Foreninger. Jeg mener ogsaa, at den ærede Minister ikke alene her har imødekommet et rimeligt Ønske fra Folketingets Side, men han har ogsaa stillet en Ordning i Udsigt ved dette Forslag, som ingen har tænkt paa tidligere, og som jeg finder baade er forstandig og formaalstjenlig. Derfor vil jeg paa det varmeste anbefale dette Forslag, og jeg vil føje til, at jeg vil ønske, at dette Forslag maa nyde hurtig Fremme her i Tinget.

Dinesen: Det er ogsaa min Hensigt at anbefale dette Forslag til hurtig Fremme. Jeg kan ligesom det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Jens Busk) sige, at det for os i Finansudvalget i mange Aar har været en kendt Sag. Jeg tror, det er omtrent 40 Aar siden, jeg hørte Spørgsmaalet nævne, og det har været rejst gentagne Gange. En saadan Opfattelse af dette Forhold som den, der foreligger i Anmærkningerne til dette Forslag, have vi dog ikke set tidligere, og jeg vil ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg ikke kan se rettere, end at den højtærede Minister i Affattelsen af sit Forslag er gaaet frem med den allerstørste Forsigtighed. Det vil jo ses, at han forbeholder sig Ret til efter Omstændighederne at kunne opretholde og bevare saadanne For-

sikringer, der tidligere ere indgaaede omtrent i den Udstrækning, som han selv finder hensigtsmæssigt. Han forklarer det yderligere i Bemærkningerne, og jeg skal her henvise til, hvad der siges med Hensyn til de gamle Forsikringer, hvor Præmien paa Grund af den lange Assurance efterhaanden er hørt op eller er i Begreb med at høre op. Saadanne Forsikringer vilde det være lidet klogt for Staten at give Slip paa, det vilde være klogere at opretholde disse, thi det koster ikke noget at have forsikret under den Form. Paa den anden Side ser jeg ikke rettere, end at Ministeren ogsaa har iagttaget Forsigtighed ved at forbeholde sig at kunne reassurere. Til de større Risikoer formenes jo det kongelige Teater at høre, som den ærede sidste Taler nævnte.

Jeg mener endvidere som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, at den Tale om at anstille Sammenligning mellem Brandskadernes Totalbeløb og Forsikringspræmiernes Totalbeløb i forskellige andre Foreninger og hvad der hører under Staten vil altid komme til at halte, den kan ikke komme til at passe. De Bygninger, hvorom Talen er i dette Lovforslag, ere af en ganske anden Art end de, der forsikres under de andre nævnte Forsikringsinstitutioner i Landet, saa det kan man utvivlsomt ganske se bort fra.

Om det sidste Spørgsmaal: Maa den, hvorpaa den højtærede Minister skaffer sig Midler til Dannelsen af den fornødne Fond til Brug for dette Øjemed, skal jeg heller ikke bemærke noget, men Ministeren kunde ganske vist ogsaa have brugt den Fremgangsmaade at inddrage hele Reservepensionsfonden i Statskassen og oprette en ny Fond ved Siden af. For mig er det ganske ligegyldigt, hvilken af disse Veje han gaar, enten han henter Midlerne fra denne Fond og sikrer sig Dispositionsret paa anden Maade over Resten, eller han gaar den Omvej, jeg her har nævnt. Jeg maa udtale, at med det Kendskab, jeg gennem Tiderne har erhvervet til hele dette Forhold, har jeg ved Gennemlæsningen af dette Forslag med dets Bemærkninger ikke kunnet komme til andet Resultat, end at det er rigtigt nu at fremme denne Sag, som den er forelagt for os.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg takker for venlig Modtagelse af Forslaget. Fire Talere have haft Ordet, tre have udtalt varm Sympati for Forslaget, den fjerde sagde, at han var lige glad, saa